

คู่มือการจัดการขยะมูลฝอย

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลพะซอง อําเภอนาแก จังหวัดนครพนม

คำนำ

ปัญหามูลฝอยเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและมีแนวโน้มที่ปริมาณมูลฝอยเพิ่มขึ้นทุกปี อันเนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และพฤษกรรมการ อุปโภค บริโภคของประชาชน ดังนั้น หากไม่เร่ง บริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เป็นระบบ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อาจทำให้ปริมาณมูลฝอยตกค้างสะสม เพิ่มขึ้นในพื้นที่บ่อเทกong และบ่อฝังกลบขยะเป็นจำนวนมาก และหากปล่อยทิ้งให้เกิดการสะสมเป็นระยะเวลานานจนเกินขีดความสามารถในการดำเนินงาน อาจก่อให้เกิดการปลดปล่อยมลพิษสู่ธรรมชาติ ทั้งการปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน การเกิดเพลิงไหม้ ทัศนอุจاذ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ส่งผล กระทบมากมายต่อสุขอนามัยของประชาชนและสภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

ดังนั้นในการดำเนินการดังกล่าวจะสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้นั้น ต้อง ได้รับความร่วมมือทั้งจาก ประชาชนและภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดการมูลฝอย ให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในพื้นที่ เทศบาลตำบลพระชองจึง ได้จัดทำ “คู่มือการจัดการขยะมูลฝอย ” ขึ้น เพื่อให้ประชาชนและภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เรียนรู้และสร้างความเข้าใจในการจัดการมูลฝอยในพื้นที่ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๒
สารบัญ	๓
บทนำ	๔
บททั่วไป	๕ - ๗
การลดและคัดแยกมูลฝอย	๘ - ๑๓

บทนำ

“ขยะ” ถือเป็นเรื่องใกล้

ตัวที่สุดที่เราหลงลืม และมองข้ามว่าเป็นปัญหาใหญ่ ที่สังคมต้องเป็นผู้แก้ไข แต่จริงๆ แล้วตัวเราเองก็สามารถจัดการกับมันได้โดยง่าย แต่ก่อนอื่นเราควรทราบถึงความหมายของคำว่า “ขยะ” กันก่อน ขยะ หรือมูลฝอยคือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะ ที่ใส่อาหาร เก็บมูลสัตว์ ชากระสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น ๆ และรวม หมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน

๑. บททั่วไป

๑.๑. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมูลฝอย

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ได้กำหนดนิยาม “มูลฝอย” ประกอบด้วย มูลฝอยทั่วไป มูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ มูลฝอยย่อยสลายได้ มูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ได้แก่ เศษกระดาษ เศษผ้า เชื้ออาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เก้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งใดที่เก็บกรวดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือท่อน มูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข) เป็นต้น

๑.๒. แหล่งกำเนิดมูลฝอย

๑.๒.๑ เขตที่พักอาศัย (Domestic area)

เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจวัตรประจำวันในการดำรงชีวิตตามบ้านเรือนของประชาชน ส่วนใหญ่และเป็นมูลฝอยที่มาจากห้องครัว เช่น เชื้ออาหาร ผัก ผลไม้ กระดาษ ถุงพลาสติก ผ้า ขวด แก้ว โลหะ ยاف่า เมล็ด เป็นต้น

๑.๒.๒ เขตธุรกิจการค้า ตลาดสด (Commercial area)

เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมประเทชธุรกิจการค้าขายของของชุมชน ได้แก่ เชื้ออาหาร เชษผัก ผลไม้ บรรจุภัณฑ์พลาสติก ถุงพลาสติก กระดาษ เป็นต้น

๑.๒.๓ เขตเกษตรกรรม (Agricultural area)

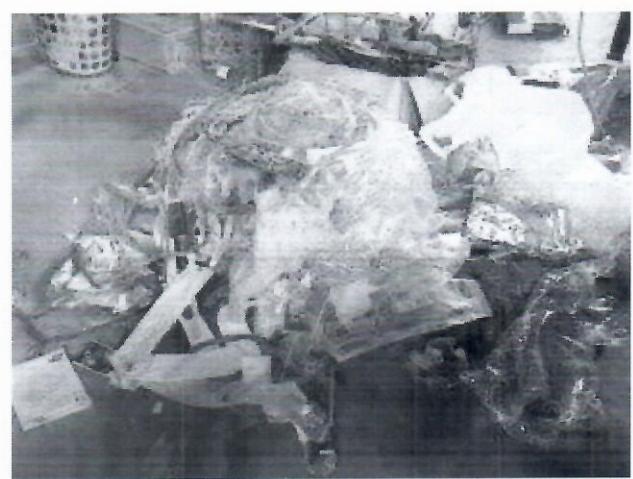
เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากเขตเกษตรกรรมที่มีการเพาะปลูกหรือฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นสารอินทรีย์ที่พร้อมจะเน่าเสีย ย่อยสลายและส่งกลิ่นเหม็นรบกวน ตลอดจนเป็นมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย เช่น หญ้า เชษผัก ผลไม้ พัง กระปองยาฆ่าแมลง สารเคมี มูลสัตว์ และน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์

๑.๓. ประเภทมูลฝอย

“ประเภทของมูลฝอย” ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ (ออกโดยกระทรวงมหาดไทย) และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับปัจจุบัน ที่ออกโดยกระทรวง สุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (ออกโดยกระทรวงสาธารณสุข) พบว่า มูลฝอยที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแบ่งได้ดังนี้

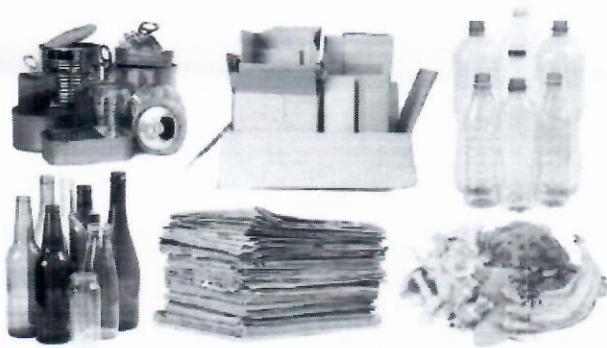
๑.๓.๑ มูลฝอยทั่วไป (General Wastes)

มูลฝอยทั่วไป หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะ ที่ใส่อาหารแล้ว มูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากถนน ตลาดที่เลี้ยงหรือที่อื่น ซึ่งมูลฝอยเหล่านี้อาจนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยสลายยาก ไม่คุ้มค่าในการแปรรูปกลับใช้ใหม่

๑.๓.๒ มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle Wastes)

มูลฝอยย่อยสลายทั่วไป หมายความว่า ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม เศษพลาสติก อลูมิเนียม ยางรถยนต์ กล่องเครื่องดื่นแบบ UHT เป็นต้น

๑.๓.๓ มูลฝอยอินทรีย์หรือมูลฝอยย่อยสลาย (Organic Wastes)

มูลฝอยอินทรีย์ หรือ มูลฝอยที่ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ และหรือสามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้ เช่น เศษอาหารมูลสัตว์ ชาคหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ เป็นต้น

๑.๓.๔ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (Hazardous Wastes)

มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายชุมชน หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือเป็นสารที่มีคุณสมบัติเป็นพิษ สารไวไฟสารออกซิไดซ์ สารเปอร์ไชค์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่ก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม

๒. การลดและการคัดแยกมูลฝอย

๒.๑ มาตรการลดปริมาณมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

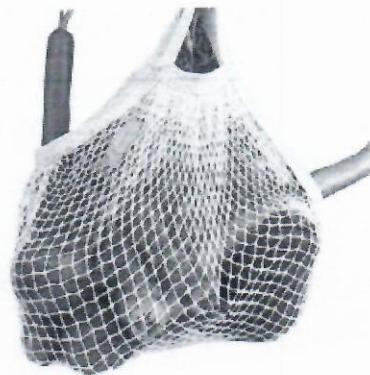
การลดปริมาณมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด สามารถกำหนดวิธีการและมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยได้ด้วยตัวเอง โดยเริ่มคนในครอบครัว และขยายผลไปยังหมู่บ้าน ชุมชน สถานที่ทำงาน สถานบริการ และสถานประกอบการ เป็นต้น ซึ่งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๒.๑.๑ มาตรการลดปริมาณมูลฝอย

(๑) มาตรการ ๓ ๗ หรือ ๓Rs

มาตรการ ๓ ๗ คือ ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs : Reduce Reuse Recycle (๓Rs) ได้แก่

(๑.๑) ๗. ที่ ๑ คือ ใช้น้อย หรือ Reduce โดยเริ่มตั้งแต่ การไม่ก่อให้เกิดมูลฝอย คือ การไม่สร้างขยะมูลฝอยหรือทำให้ขยะมูลฝอยเกิดน้อยที่สุด เช่น การใช้ถุงผ้า เพื่อลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก หรือใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เพื่อไม่เพิ่มปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ตะกร้าหรือภาชนะบรรจุอื่น ๆ ที่สามารถใช้ซ้ำได้หลาย ๆ ครั้ง การเลือกซื้อสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมต่อการบริโภคและการใช้งาน การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทเติม (Refill) การเลือกซื้อสินค้าที่มีปริมาณมากแทนการซื้อสินค้าที่มีปริมาณน้อย เพราะไม่เพียงแต่ได้สินคาราคากลากแล้วยังช่วยลดปริมาณมูลฝอยอีกด้วย

(๑.๒) ๗. ที่ ๒ คือ ใช้ซ้ำ หรือ Reuse เป็นการนำสิ่งของที่จะทิ้งเป็นมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำ โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการแปรรูปหรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ เพื่อให้คุณค่าก่อนการทิ้งเป็นมูลฝอยเพื่อยืดอายุการใช้งาน หรือมีการประยุกต์ใช้ เช่น การนำถุงพลาสติกมาใช้ซ้ำ การนำขวดกาแฟที่หมดแล้วมาใช้งาน การนำขาวดแก้วมาเป็นเจกัน เป็นต้น

(๑.๓) ๗. ที่ คือ นำกลับมาใช้ใหม่ Recycle เป็นการนำมูลฝอยบางประเภทมาผ่านกระบวนการผลิตเก่ามาแปรรูปเป็นถังพลาสติกที่มีคุณภาพดียิ่งกว่า การนำกระดาษที่ใช้แล้วมาใช้ประโยชน์ เป็นต้น

๒.๒ มาตรการคัดแยกมูลฝอย

การคัดแยกขยะมูลฝอย โดยพิจารณาจากองค์ประกอบของมูลฝอยจากบ้านเรือน ได้แก่ มูลฝอยที่สามารถถ่ายออกโดยลายได้มูลฝอยที่นำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) และมูลฝอยที่ต้องนำไปกำจัดโดยวิธีการและขั้นตอนการคัดแยก ดังนี้

(๑) คัดแยกมูลฝอยที่สามารถนำมาแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ ได้แก่ กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม แก้ว ขวดแก้วต่าง ๆ ฯลฯ ออกจากมูลฝอยทั่วไปหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

(๒) คัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ประกอบด้วย มูลฝอยประเภทหลอดไฟ ถ่ายไฟฉาย แบตเตอรี่ ฯลฯ ออกจากมูลฝอยทั่วไปก่อนเป็นอันดับแรก

(๓) ส่วนที่เหลือจากขยะมูลฝอย ข้อที่ ๑ และ ๒ จะเป็นขยะมูลฝอยประเภทย่อยสลายได้ประเภท เศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ออกจากมูลฝอยประเภทอื่น โดยทำการแยกกาก แยกน้ำให้เหลือเฉพาะมูลฝอยอินทรีย์เฉพาะที่เป็นของแข็ง ผูกปากถุงให้แน่น นำไปทิ้งภาชนะรองรับหรือนำไปทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ หรือปุ๋ยหมัก หรือให้อาหารสัตว์เป็นต้น

๒.๓ การหากำหนดรับมูลฝอย

การคัดแยกและการเก็บรวบรวมมูลฝอย นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการจัดการมูลฝอย การคัดแยกมูลฝอย สามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง โดยแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

(๑) คัดแยก ณ แหล่งกำเนิด ได้แก่ จากอาคารบ้านเรือนและสถานประกอบการ การคัดแยกมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ถูกสุขลักษณะ สะอาด ปลอดภัย บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเรือน อาคารที่พักอาศัย อาคารสำนักงาน สถาบันศึกษา ห้างสรรพสินค้า โรงแรม สถานประกอบการ และสถานที่อยู่อาศัยอื่น ๆ ดำเนินการคัดแยกและเก็บกักในภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภท ดังนี้

(๑.๑) กรณีที่มีการกำหนดรูปแบบการคัดแยกมูลฝอยออกเป็น ๒ ประเภท มีขั้นตอน การคัดแยก ดังนี้

(๑.๒) กรณีที่มีการกำหนดรูปแบบการคัดแยกมูลฝอยออกเป็น ๓ ประเภท มีขั้นตอน การคัดแยก ดังนี้

ก. คัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น หลอดไฟ ถ่ายไฟฉาย แบตเตอรี่ ชาガอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กระป๋องสารเคมีปราบศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์ กระป๋องสี ขวดน้ำยาล้างห้องน้ำที่หมดสภาพหรือไม่ใช้แล้วออกจากมูลฝอยก่อน

ข. คัดแยกมูลฝอยที่สามารถนำมาแปรรูปกลับมาใช้ใหม่และมูลฝอยที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ ได้แก่ กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม แก้ว และขวดแก้วต่าง ๆ

ค. ส่วนที่เหลือจากขยะมูลฝอย ข้อที่ ก และ ข เป็นมูลฝอยทั่วไป ผูกปากถุง ให้แน่นนำไปทิ้งในภาชนะรองรับ

(๑.๓) กรณีที่มีการกำหนดรูปแบบการคัดแยกมูลฝอยออกเป็น ๔ ประเภท มีขั้นตอนการคัดแยก ดังนี้

ก. คัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น หลอดไฟ ถ่ายไฟฉาย แบตเตอรี่ ชาガอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กระป๋องสารเคมีปราบศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์ กระป๋องสี ขวดน้ำยาล้างห้องน้ำที่หมดสภาพหรือไม่ใช้แล้วออกจากมูลฝอยก่อน

ข. คัดแยกมูลฝอยที่สามารถนำมาแปรรูปกลับมาใช้ใหม่และมูลฝอยที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ ได้แก่ กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม แก้ว และขวดแก้วต่าง ๆ

ค. คัดแยกมูลฝอยประเภทอยsslialyได้ประเภท เศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ออกจากมูลฝอยประเภทอื่น โดยทำการแยกกาก แยกน้ำให้เหลือเฉพาะมูลฝอยอินทรีย์เฉพาะที่เป็นของแข็ง ผูกปากถุงให้แน่น นำไปทิ้งภาชนะรองรับหรือนำไปทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ

ง. ส่วนที่เหลือจากขยะมูลฝอย ข้อที่ ก และ ข เป็นมูลฝอยทั่วไป ผูกปากถุง ให้แน่นนำไปทิ้งในภาชนะรองรับ

๒.๔ การห้ามขยะรับมุลฝอยแยก

ควรจัดให้มีภาชนะสำหรับจัดเก็บและคัดแยกมุลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมมีข้อพิจารณาดังนี้

(๑) จัดวางภาชนะรองรับมุลฝอย แยกประเภท ได้แก่ มุลฝอยประเภทสลายได้ มุลฝอยรีไซเคิล มุลฝอยที่ต้องนำไปกำจัด ในบริเวณพื้นที่มีประชาชนอาศัยอยู่ทางแนวนั้น เช่น ตลาดที่พักอาศัย สถาบันการศึกษา ชุมชน สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว และอื่น ๆ

(๒) จัดให้มีภาชนะหรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมุลฝอยแบบแยกประเภท ณ จุดรวบรวมมุลฝอยของชุมชน เพื่อรอการเก็บขึ้นไปกำจัดหรือดำเนินการอย่างอื่นหรือตามความเหมาะสม ของสถานที่

(๓) จัดให้มีสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมุลฝอยรวมในชุมชน

๒.๕ แนวทางการใช้ประโยชน์จากมูลฝอย

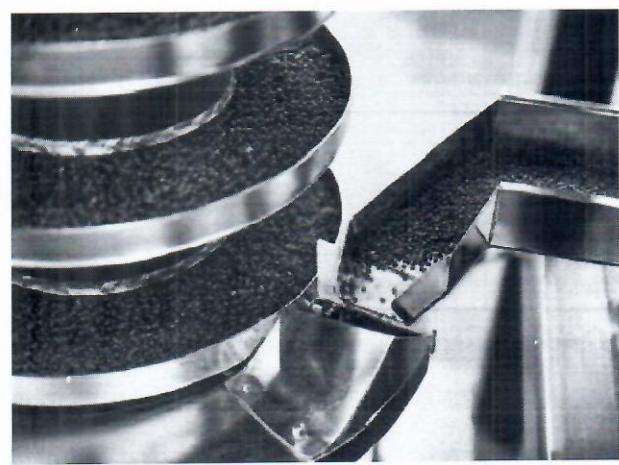
(๑) การนำน้ำสกัดชีวภาพจากมูลฝอย หรือน้ำหมักจุลินทรีย์ หรือ ขยะห้อมหรือน้ำสกัดชีวภาพหรือ EM คือ สารละลายที่ได้จากการย่อยสลายของเศษวัสดุเหลือใช้จากส่วนต่าง ๆ ของพืชหรือสัตว์ โดยการหมัก

(๒) การนำขยะมูลฝอยใช้เป็นอาหารสัตว์และใช้ประโยชน์ทางการเกษตร คือ การนำขยะมูลฝอยสด ประเภท อาหาร เศษผัก ผลไม้ สามารถนำไปเลี้ยงสัตว์ได้หรือนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตร คือใช้เป็นอาหารของพืชได้ เพราะมูลฝอยสมดุลสมบัติในการปรับดินให้ร่วนซุย

(๓) การทำสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ คือ การนำขยะมูลฝอยที่ไม่ใช้แล้ว ประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติก กล่องมาดิษฐ์ตกแต่งเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ได้แก่ กระเบ้าสะพานจากขวดน้ำ ขวดแก้ว ตกแต่งลวดลาย ดอกไม้จากพลาสติก โคมไฟจากฝาขวดน้ำ ฯลฯ

(๔) การคัดแยกขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด มาหมุนเวียนใช้ใหม่ คือ การนำขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจากครัวเรือนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ เช่น ขวด กระดาษ พลาสติก ยาง โลหะ ฯลฯ โดยการมูลฝอยดังกล่าวไปขายต่อยังโรงงานเพื่อผลิตเป็นสินค้าใหม่ได้

(๕) การจัดตั้งกลุ่ม และสร้างเครือข่าย คือประชาชนที่มีจิตอาสา สมัครใจ เสียสละ และอุทิศตนเพื่อช่วยเหลืองานด้านการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(๖) การจัดตั้ง "ศูนย์เรียนรู้" เป็นพื้นที่รวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ของชุมชนเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชน เสริมสร้างโอกาส ถ่ายทอด และเปลี่ยนแปลง ประสบการณ์ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งแหล่งบริการชุมชนด้านต่าง ๆ

๒.๖ มาตรการ/แนวทางการเก็บขั้นชี้มูลฝอย

ต้องดำเนินการขั้นมูลฝอยทั่วไป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เก็บขั้นชี้ทุกวันตามแผนการเก็บขั้นแยกขั้นมูลฝอยทั่วไปกับข้ออันตราย
- (๒) ห้ามพนักงานโดยสารของรับของ และต้องวางกลับที่เดิมปิดฝาให้มิดชิด
- (๓) ดันขยะที่เก็บขึ้นได้เข้าไปข้างในตัวรถให้สุดก่อน และระหว่างเก็บขึ้นต้องระมัดระวังไม่ให้ขยะตกหล่น
- (๔) มีการล้างทำความสะอาดพื้นที่ที่เก็บขยะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขั้นมูลฝอยทั่วไปเป็นประจำทุกวัน โดยสถานที่ล้างทำความสะอาดดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ เชิงเร่ง ทนทาน มีความลาดเอียง น้ำไม่ท่วมขัง
- (๕) มีบริเวณที่จอดเก็บขยะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขั้นมูลฝอยทั่วไป มีขนาดกว้างเพียงพอ และ มีการดูแลทำความสะอาดบริเวณดังกล่าวเป็นประจำ
- (๖) ต้องค่อยตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ ตัวถังบรรจุมูลฝอยทั่วไปมีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีลักษณะปกปิด ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาด ระดับตัวถังไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ ของผู้ปฏิบัติงานในขณะขันถ่ายมูลฝอยทั่วไป
- (๗) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟติดไว้ประจำที่หน้ารถและด้านหลังรถ สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และเปิดให้สัญญาณตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน

๒.๗ มาตรการ/แนวทางการกำจัดขยะมูลฝอย

- (๑) ส่งมอบศูนย์กำจัดขยะ กลุ่มพื้นที่ ๓ เทศบาลตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
- (๒) ส่งมอบขยะมูลฝอยไปยังสถานที่กำจัดทุกวันโดยไม่มีการตกค้าง
- (๓) ก่อนส่งกำจัดต้องตรวจสอบให้ดีว่าไม่มีขยะอันตรายปะปนอยู่
- (๔) ล้างทำความสะอาดพื้นที่ที่เก็บขยะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขั้นมูลฝอยทั่วไป
- (๕) หลังการส่งมอบเพื่อกำจัดพนักงานขับรถและพนักงานประจำรถขยะต้องทำความสะอาดร่างกายให้สะอาดเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดจากการปนเปื้อนในขยะ
- (๖) ติดตามตรวจสอบการกำจัดของศูนย์กำจัดขยะ กลุ่มพื้นที่ ๓ เทศบาลตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนมอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๐. (๒๕๖๐, ๑๙ เมษายน).

ราชกิจจานุเบka. เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๔ ก